

1

Maja

Kai pirmą kartą pamačiau Benediktą Aiversą, buvau visai netoli orgazmo.

Diena biure, jei tiksliau, mano šunsnukio tavo biure, buvo ilga ir sunki ir vos išėjusi iš tos landynės nekantravau kelti koją? raminau?i? burbuliuką pilną vonių?.

Vonioje aš visuomet susijaudindavau. Gal paveikdavo tarp šlaunų kunkuliuojantis karštis, gal muilas, nuo kurio mano oda pasidarydavo slidi ir maloni liesti, bet man?pusėjus vieną mėgstamiausią seksualinį fantazijų pro neužrakintas vonios duris ženg? tvirtai sudėtas gražuolis ir užtiko mane pirštukais darbuojantis aplink savo klitorą, o mano kūnas buvo?sitemp?s nuo artėjantios palaimos.

Turiu pastebėti, kad jis ne šiaip?sibrov? ? mano butą tiesiai iš gatvės. Aš buvau porai savai?i? apsistojusi tavo namuose Kensingtone, nes mano bute tuo metu keitė seną elektros instaliaciją. Ketinau pagyventi pas draugą Belą, tačiau?tvas išsireikalavo, kad apsistočiau pas jį – o kai jis ko nors užsimano, nori nenori paklusti.

Prisiekiu – duris užsirakinti pamiršau tikrai netyčia, bet negalėjau tvirtinti, kad?t? akimirką dėl toigailėjau.

Alavo spalvos akys smigo? man?šias ir užhipnotizavo, ? jį bežiūrint, užgniauž? gerklę, širdis?m? daužytis, o ? kūną tarsi išsiliejo narkotikai.

Vyras tiesiog stovėjo vietoje, tvirtos lūpos buvo truputį pravertos, akys primerktos ir jis žiūrėjo? mane. Iš tiesų žiūrėjo? mane. Tarsi pasaulyje nieko daugiau nebūtų, tik aš nuoga vonioje.

Pakylėta neslepiamo jo susižavėjimo ir vėl?miau judinti sustingus? pirštą skėsdama?dėmiose skvarbiose vyro akyse, pa?iais kaulais jaučiau jo patvirtusio žvilgsnio karštį.

Tyliai pliuškenant vandeniui girdėjau jo alsavimą, šiurkšiai traukiamą ir išpučiamą orą, ir apsvaigusi nuo troškimo užbaigti tai, ką pradėjau, mačiau, kaip?sitemp? jo pečiai, kaip tvirtai jis sugniauž? rankas prie šonų tarsi kovodamas, kad ne?kišt? jį? vandenį ir man?s nepaliest?

Tai mane prived? prie ribos ir kai?miau kopti? viršukalnę, godus, atviros aistros kupinas jo veidas mane dar aukščiau pakylėjo. Aš pasiekiau orgazmą galingomis bangomis, garsiai dejuodama iš malonumo, plėstančio visu kūnu, man net akys aptemo.

Garsi mano malonumo išraiška tarsi pritrenk? jį begėdišku atvirumu, ir kai mano pasaulis?m? stotis? vėžes, pamačiau, kad jis atsitrauk?, antakiai piktai susirauk?, vyras?m? mirksėti tarsi atsitokėjus.

Atgavusi kvapą ir tebenešama užsitęsios ekstazės bangą sugebėjau tik nusijuokti.

Situacija juk gal? gale tikrai buvo juokinga.

– Malonu susipažinti. Dėkoju už vaizdinį paskatinimą, – sugebėjau išlemti kikendama.

Užuot situaciją palaikęs linksma, jis taip šaltai dėbelėjo, kad juokas?strigo man gerklėje, tada apsisuko ant kulno ir išėjo iš vonios, paskui save garsiai užtrenkdamas duris.

Nusikračiusi drovumo patenkinta nusišypsojau sau vėl prisimindama, kokios buvo jo akys prieš man patiriant orgazmą. Jis norėjo pamatyti, kaip pasitenkinu. Nepajėg? nusigręžti, nors dėl to aiškiai nusivyl? savimi.

Malonum? man sukėl? ne uždraustas jaudulys, kad jis mane užklupo masturbuojantis, o supratimas, kad jis galėjo apsisukti ir tuojau pat išeiti, bet neišėjo. Jis stovėjo ir žiūrėjo tarsi visai nebegalėdamas susivaldyti.

Man smagu buvo žinoti, kad turiu jam šitokį poveikį. Tam gražiam, viliojančiam nepažįstamajam.

Svarsčiau, kas jis ir ką veik? mano tavo namuose šeštą valandą vakaro. Tvas namo niekada ngręždavo iki septintos, o dažnai pasirodydavo tik apie devintą. Šis vaikinas?vui turėtų būti svarbus, jei atėjo anksčiau ir ketino jo laukti namuose.

Išlipusi iš vonios nusišluosčiau tebedilgiojančią odą pkuotu rankšluostu, kuri? nam? šeiminink? parpindavo so?iai, tada sugrįžau? savo kambar? apsirengti kiek bijodama atsitrenkti koridoriuje? paslaptį tamsiaak? sveiči?.

Bet taip nenutiko. Iš apažios pasigirdo slopęs dviejų vyrų balsai, beveik neabejojau, kad vienas jų – sprendžiant iš balso tembro – mano tėvo, atrodė, kad paslaptinęs vyrukas grįžo prie jų ankstesnio pokalbio.

Paskubomis apsirengiau: užsitempiau berankovius marškinėlius ir seniausius pažius patogiausius džinsus, tada nusileidau žemyn.

– Maja, prašau ateiti čia, – šauktelėjo tėvas, kai aš pirštą galiukais tipenu pro svetainės duris tikėdamasi nepastebėti prasmukti į virtuvę ir išmaukti didelį taurę vyno prieš vakarienę.

Kol gyvenau čia, tėvas reikalavo, kad vakarienė būtų su juo, todėl man būtinai reikėjo šiek tiek kaušti, kad galėčiau žiūrėti į jį valgydama, nes turėjome būti tik mudu ir tylėdami vengti vienas kito akių.

Nenoriai pasukau atgal ir priėjau prie svetainės durų svarstydamas, kaip, po velni, man eiti. Tėvas retai supažindindavo mane su bendradarbiais. Paprastai jiems pristatydavo mano vyresniąją seserį Eiprilę, auksinę šeimos vaiką. Šalia švarios baltos jos charakteristikos aš buvau tik eilinis juoda avelė.

Gal vaikinai papasakojo tėvui, kas tik ką nutiko viršuje?

Tikrai ne.

Jis pasirodė toks pat blogas kaip aš, jei ne blogesnis, o mano tėvas ne iš tų, kurie nepagarbų šeimai žiūri aplaidžiai. Buvau girdėjusi, kad tėvas sužlugdė ne vieną vyrą – verslo klausimu – ir už mažesnius nusižengimus nei sibiromas į vienos jo dukterį erdvę.

Jis kambarį aukštai pakelta galva, pasiryžusi nesileisti bauginama ne vieno šio vyrų ir nepaisyti jų tironišką charakterį. Paslaugiai nusišypsojau tėvui, tai, sprendžiant iš rėžkanos mimikos, jam sukėlė tarimą.

– Tai Benediktas aiversas. Jis sutiko tave priimti kelias savaites padirbti savo bendrovėje *Ergo-i programos*, kol aš būsiu Niujorke.

Tėvas mostelėjo į vyrą, kuris mažiau kaip prieš dešimtį minučių stebėjo mano orgazmą, o dabar stovėjo lyg mietą prarijęs svetainėje ir didžiulėje rankoje gniaužė taurę dešimties metų škotiško viskio.

Mane vėl pritrenkė, koks jis patrauklus – gražuolis kampuotu žandikauliu, tamsiomis akimis, nuo kurių tiesiog negalėjau atplėšti žvilgsnio.

Rašalo juodumo plaukuose, nekrintančiais ant prakaulaus veido ryškiais skruostikauliais, nebuvo nė vienos sidabrinės sruogelės, todėl pagalvojau, kad jis per jaunas būti bendrovės direktoriumi. Spėjau, kad jam vos per trisdešimt. Jis buvo dar ir per didelis. Turbūt mažiausiai šešių pėdų ir keturių colių, plačiais pečiais, ilgomis galūnėmis – vos valdžiau norė ant jo užlipti ir pasitrinti į jį vien tam, kad iš arti pajusčiau akivaizdžią vyrišką jėgą.

– Tu jam padėsi, kuo tik reikės, – toliau kalbėjo tėvas aiškiai nenujausdamas nieko, kas dėjosi jo panosėje antrame aukšte – ačiū Dievui.

Būtų labai apmaudu šių akimirkų sugriauti seksualiai paslaptinę pono aiverso paveikslą.

– Užrašinėsi pastabas, organizuosi jo dienotvarkę ir panašiai, kol jo asmeninis padėjėjas atsigauna po operacijos. Jis turi ir kitą sekretorių, todėl jos galės tau padėti, jei kils kokių klausimų.

Nusukau akis nuo Benedikto aiverso, o jis, turiu su apmaudu pastebėti, žiūrėjo į mane taip, tarsi matytų pirmą kartą gyvenime, ir kukliai nusišypsojau tėvui.

– Tau bus naudinga pamatyti, kaip tvarkoma kitos bendrovės kasdienė veikla, – kalbėjo tėvas nekreipdamas dėmesio į keistai pagarbą mano elgesį. – Juo labiau jei tikrai esi pasiryžusi steigti savo kompaniją.

Jis pasakė „mon“, tarsi planuotų atidaryti viešuosius namus ar ginklų platinimo kartelę.

Mane apėmė niršis.

Iš tiesų planavau plėsti pagal užsakymus kuriamą papuošalų verslą – šių mintų audžiau jau seniai. Turiu pripažinti, kad anksčiau nebuvau labai susitelkusi ir gal kiek per daug laiko praleisdavau vakarėliuose, bet po dvidešimt trečio gimtadienio patyriau nušvitimą: supratau, kad draugai žengia į priekį, o aš ne, todėl nuo to laiko rimtai pergalvojau savo tikslus.

Būda ta, kad norint pradėti ir pakelti nuo pamatų papuošalų verslą reikia velniškai didelio kapitalo, reikia gerai nusimanyti apie prekybą, kad verslas veiktų pelningai. Žinią siekiau jau visus metus – lankiau vakarines paskaitas. Mokytojas tvirtino, kad man gerai sekasi, bet pati žinojau, kad mano verslo įgūdžiai per menki.

Tėvas pagaliau sutiko man perduoti mano patikos fondą, jei tik sugebėsi įrodyti, kad rimtai galvoju apie verslą, todėl galėčiau investuoti tuos pinigus ir įgyvendinti savo sumanymą – nuostabūs brangakmeniai ir metalai juk nepigiai atsieina. Nors tėvas milijardierius, jis visada griežtai riboja lėšas man ir mano seserims, norėdamas, kad „sužinotume tikrąjį pinigų vertę“.

Ypač griežtas pasidarė po vykio su dizainerio apatiniais. Bet tai jau kita istorija.

Taigi mainais už geranoriškumą? pažad?jau šešis savo gyvenimo mėnesius giliausias šeimos verslo šaknis pažinti nuo pa?ios apa?ios. Nors iki pat šiol jis man nieko svarbaus nepatik?jo. Nieko daugiau neveikiau, tik nesustodama nešiojau kavos puodelius, kopijavau, o paskui naikinau milijonus sen? dokument? piln? segtuv?, kažkokiam dulk?tame sand?lyje užsigul?jusi? gal dešimt? met?. Neabejojau, kad šis darbas visai nereikalingas, o t?vas j? sugalvojo tik nor?damas mane palaužti.

O dabar, atrodo, nori, kad kol jis bus Valstijose, tas vaikinasis mane priži?r?t? – galima pagalvoti, kad nepasitiki mano pažadu sunkiai dirbti ir nelakstyti ? vakar?lius, kol jo nebus šalia.

Nusprendžiau, kad tur?ti tok? viršinink? kaip Benediktas ?aiversas bus visai smagu. Ties? sakant, ?sivaizdavau, kad man gali visai patikti. Bet neketinau jo tiesiog pasiguldyti – žinoma, jei jis pasi?lyt?, aš mielai sutik?iau. Kai jis stov?jo ir steb?jo mane besim?gaujan?i? vonioje, atrod?, kad tikrai yra išm?gin?s tokius malonumus. Nors dabar ir apsimetin?jo, kad nieko nebuvo.

Atsižvelgusi ? visk? nusprendžiau, kad gali b?ti visai smagu truput? pasilinksminti su šiuo vaikinu, tod?l nutaisiusi miel? pagarb? veidel? pasisukau ? nauj?j? savo bos? – žinant?, kaip atrodžiau per orgazm?.

– Labai malonu susipažinti, pone ?aiversai. Nekantrauju patirti su jumis *malonum?*, – papur?iau galv? ir suraukiau nos? apsimiesdama suklydusi. – Patirti malonum? *dirbti* su jumis.

Švystel?jau pa?i? nekal?iausi? šypsen?, parodan?i? mano duobut?, bet jis taip surauk? antakius, veide blykstel?jo ryški ironija – aiškiai suprato, k? noriu pasakyti. Ap?m? nuojauta, kad jis dar privers mane už tai sumok?ti. Bent jau aš to tik?jausi.

– Smagu susipažinti, Maja. Nekantrauju pamatyti tavę valdyboje, – sklandžiai atsak? jis.

Ir nors labai steng?si, kad neb?t? jokios užuominos, žodžius ištar? tokiu kimiu sodriu balsu, kad man nugara maloniai pašiurpo, prisiekiu, vos v?l ?ia pat nesusileidau.

Išlikti abejingai greta šio vaikinio tikrai bus nemenkas išš?kis.

– Tikiuosi, turiningai praleisite laik? *Ergo-i*. M?s? bendrov?s politika griežta, bet iš j?s? t?vo pasakojimo supratau, kad susitvarkysite, nes buvote išmokyta, – pasak? jis ži?r?damas r?s?iai tarsi šimto penkiasdešimties milijon? met? iškasena ant mano t?vo židinio atbrailos.

Net sudreb?jau nusivylusi. Negi aš jiems abiem tikrai tokia atrodau? Ar man reikia instrukcij?, kaip paruošti karštus g?rimus ir vartyti popierius?

– Gerai... jei tik tiek jums iš man?s reikia, virtuv?je laukia taur? vyno su išgraviruotu mano vardu, – ramiai atsakiau staiga pajutusi nor? dingti iš ten.

B?dama šalia šio vaikinio ne juokais gal?jau prarasti pusiausvyr?.

Linktel?jau jiems abiem ir paskubomis išsinešdinau, nuskuodžiau koridoriumi ? virtuv?.

Prieš pasiekdama saug? prieglobst?, išgirdau iš paskos sunkius žingsnius ir pajutau, kaip apie rank? susigniauz? kieti t?vo pirštai, jis mane šiurkš?iai sustabd?. Nenoromis atsisukau svarstydamą, kok? dar pažeminim? š? vakar? patirsiu.

– Tikiuosi iš Benedikto išgirsti, kad dirbdama jam elgiesi pavyzdingai, – sumurm?jo t?vas tokiu lediniu balsu, koku kalb?davo nor?damas, kad žmon?s atkreipt? d?mes? ? jo žodžius.

Tarsi kas nors dr?st? nesiklausyti.

– Nor??iau tik?tis, kad jis ir iš Kinijos gr?žusi Eipril? susiburkuos. Jis labai sumanus ambicingas vyras, jo bendrov? spar?iai populiar?ja. Verslui b?t? labai naudinga sulieti abi šeimas. Tod?l, prašau, kol ten dirbsi, d?l Dievo meil?s, nepadaryk nieko, kas sukelt? abejoni? šeimos reputaciją.

Drambli? kaimen?, kuri visuomet b?davo kambaryje, kai mes su t?vu likdavome kartu, sutryp? kojomis.

Negal?jau pak?sti, kad jis su manimi kalba lyg su keturiolikmete, o ne sulaukusia dvidešimt ketveri?. Beje, stebuklas, kad t?vas išvis su manimi kalba, kai taip bjauriai elgiausi keturiolika met?... Toks elgesys negr?žtamai pakeit? vis? m?s? gyvenim?. Ypa? motinos.

Nusikra?iusi kalt?s ir širdg?los, persekiojan?ios mane nuo tos baisiosios dienos, užsitempia linksm? šypsen?. Dabar tapau tikra šypsenos pagal poreik? meistre – net kai širdyje jau?iuosi tarsi mirdama.

– Nevakarieniausiu su tavimi š? vakar?, – prid?r? t?vas. – Veduosi Benedikt? ? klub? netoliese.

Jis kalb?jo apie tik vyrams skirt? elitin? privat? sen?j? berniuk? klub?, kuriam priklaus?. Net mirusi ten nei?iau, net jei *neb??iau* išdidi vaginos savinink?.

– Smagiai praleiskite laik?, – burbtel?jau ir nusikra?iusi t?vo gniaužt? greitosiomis linktel?jau.

Tada nusišukau ir patraukiau ? virtuv? dar labiau trokšdama tos pažad?tos vyno taur?s.

„Gal ir visai neblogas išš?kis bus padirb?ti su Benediktu ?aiversu“, – tariau sau pasi?musi didžiausi? taur?, koki? tik suradau spintel?je, ir iš pramoninio dydžio šaldytuvo išsitraukusi pranc?ziško *Sancerre* prisipyliau sklidin?. Tikrai bus smagiau, jei jau teks ? j? ži?r?ti. Gal jei b?sime šalia, pasitaikys kok? vakar? padirb?ti

ilgiau, kai visi jau bus iš?j? namo, gal tarp m?s? kas nors ?si?iebs ir ištirps jo taip paskubomis sulipdyta ledo siena.

Kas nors gero. Nuostabaus ir neteis?to.

Vis? geriausio.

B?t? velniškai malonu ir ?k?sti savo tobulajai seseriai – anks?iau gauti vyr?, skirt? jai. Kartais ji b?na beveik tokia pat bjauri kaip t?vas, teisia mano pasirinkt? gyvenimo b?d?.

Pasak sesers, m?s? šeima b?t? geresn?, jei aš neb??iau gimusi. Ji iš ties? taip ir pasak? man, kai buvome jaunesn?s. Tiesiai ? akis. Aš nusikvatojau, bet širdies kampelyje kažkas numir?. Ji ir dabar mane tebelaiko purvu sau ant bateli?, jie su t?vu vis d?l ko nors prie man?s kabin?jasi.

Atrodo, kad jie visi pasiryž? pasikeisdami neleisti man linksmai gyventi.

Jei ne jaunesnioji sesut? Junona – apie jos egzistavim? t?vas retai prisimena, gal d?l to, kad jam esant šalia Junona visada vaikšto nuleidusi galv? ir retai teištaria kok? žod?, – šeimos susib?rim? išvis veng?iau.

Junona n? kiek nepanaši ? likusi? Darlington?-Hjum? šeim? – gyvenimo ma?iusius optimistus – ir yra visuomet jautri, atsid?jusi studijoms, tod?l jau?iu ?gimt? instinkt? j? ginti. Ji turi ?prot? stov?ti truput? atkišusi ? priek? pe?ius, nunarinusi galv? lyg vengt? žmoni? d?mesio.

Manau, kad tai prasid?jo paauglyst?je, kai Junona staiga priaugo svorio ir neatsigin? spuog?. Žinojau, kad d?l to iš jos ty?iojosi mokykloje – kol ?sikišau ir parodžiau toms raganoms, kur j? vieta.

Niekas nesielgs blogai su žmon?mis, kurie man r?pi.

N? vienas.

Šiaip ar taip, šis pasakojimas apie tai, kaip atsitok?jau bespoksanti ? savimi patenkint? graž? Benedikto ?aiverso veid? kitapus puikiai poliruoto pasitarim? kambario stalo jo ne vieno milijono svar? vertoje programin?s ?rangos bendrov?je, kurioje visi kalb?jo apie skai?ius, o jis mane tikslingai ignoravo.

Aš ?ia jau beveik savait?, o jis kažin ar pasak? man kok? žod?, ir mano pus?n n? nepažvelg?, paliep? vienai savo sekretori? paaiškinti, ko iš man?s nor?s, užuot pats tiesiogiai su manimi susisieks?.

Taip, velniškai apmaudu.

Nepaken?iu, kai mane laiko neverta d?mesio. Jau t?vas ir sesuo mane šitiek met? laik? prastesne, neketinau taikstyti dar ir su tokiu Benedikto ?aiverso pož?riu.

Juk neketinau masturbuotis jam matant, bet nuo pat mano pasirodymo ?ia jis taip abejingai su manimi elg?si, lyg ty?ia b??iau nor?jusi j? priversti g?dytis.

Bet, kita vertus, aš *tikrai* pagars?jau truput? laukiniu elgesiu.

Ir tai kankynei artimiausius kelis m?nesius pasiryžau tik tam, kad ?rody?iau pasauliui, jog esu ne tik vakar?li? mergait?. Kad esu verta pagarbos. Sunkus darbas ir pastangos ?siteikti pasiteisins, jei vien? dien? gal?siu b?ti pati sau viršinink?. Gal pasiekusi s?km?s gyvenime padarysiu ?sp?d? net t?vui.

Keist? dalyk? pasitaiko.

Aš, žinoma, daug vil?i? nepuosel?ju. Tas vyras apsitv?r?s tokia aukšta emociine siena, kad tiesiog ne?manoma pamatyti viršaus, juo labiau išmatuoti. Tur?jau numanyti – per tiek met? daug kart? stengiausi.

Bet pakaks apie tai. Aš niekada nebuvau verkšlentoja, neketinu sk?stis ir dabar. Pati esu savo likimo k?r?ja ir velniškai pasistengsiu, kad jis b?t? geras.

Steb?jau savo nauj?j? viršinink?, vadovaujant? pasitarimui tarsi hipnoz?s seansui, jo numyl?tiniai buvo visiškai sutelk? d?mes? ir rod? pagarb?, o jis kruopš?iai aptarin?jo kiekvien? darbotvark?s punkt?. Jis tvark?si puikiai, užtikrintai ir pasitik?damas savimi, ir mano k?nu nub?go pagarbios baim?s šiurpuliukai. Jie erotiškai d?gzdami susitelk? man tarp koj?, oda ilgesingai pašiurpo.

Nors b?damas netoli man?s Benediktas elg?si tarsi tur?t? dirbtin? varp? – o gal kaip tik d?l to, vyras man atrod? žavingas.

– Gal nor?tum?te, kad jums ko nors atneš?iau, pone ?aiversai? Gal puodel? arbatos ar kavos? – paklausiau per trump? pertrauk?l?, kad jam tekt? pažvelgti tiesiai ? mane.

Mes vienas kitam nepažvelg?me ? akis nuo tada, kai prad?jau ?ia dirbti, ir teb?siu prakeikta, jei prieš išsiskiriant savaitgaliui nelaim?siu bent poros jo d?mesio sekundži?.

– Ne, Maja, d?koju, – atsak? jis ir man užgniauž? kvap? laukiant, kol tos tamsios jausmingos akys pažvelgs ? man?sias.

Nepažvelg?. Nors aš taip skausmingai laukiau, jis nuleido akis ? planšet? su pasitarimo užrašais, tarsi b?dama ?ia nedary?iau jam visiškai jokios ?takos.

Po velni?.

Atsiprašiau, ap?jau ilg? keli? aplink stal? pro ten, kur jis s?d?jo, apsimesdama, kad teko pro j? spraustis, švelniai stuktel?jau klubui ? pet? ir nužingsniavau ? tualet?.

Nu?jusi pažvelgiau ? save veidrodyje svarstydamas, ar man pakakt? dr?sos padaryti tai, kas jau sukosi galvoje nuo tada, kai suvokiau, jog vis? pasitarim? teks k?sti Benedikto ir kit? jo pasip?tusi? susiraukusi? bendradarbi? poži?r?. Jie kalb?jo apie bendrov?s reikalus, o man teko užrašin?ti visai nereikalingas pastabas.

Atrod?, kad Benediktas seka mano t?vo p?domis ir stengiasi nuslopinti mano pastangas užversdamas nesibaigian?iomis skai?iuokl?mis ir skaidri? pristatymais.

Man pasiseks, jei išvis sulauksiu, kada gal?siu prad?ti savo versl?. Didel? tikimyb?, jog iki tol jau b?siu mirusi iš nuobodumo.

„Tod?l, po velni?, taip, man užteks dr?sos tai padaryti“, – pasakiau sau ir pakišusi rank? po sijonu nusimoviau kelnaites, išlipau iš j? ir pasl?piausi jas mažoje pagalbini? priemoni? spintel?je po plautuve. Susitvarkiusi sijon? dar kart? padr?sindama nusišypsojau sau veidrodyje ir iš?jau iš tualetu.

Gr?žusi ? pasitarim? kambar? jau?iau, kaip v?sus oras iš kondicionieriaus sukasi man aplink put? ir dar labiau aštrina susijaudinim?, kilus?, vos tik ši mintis šov? ? galv?.

Paži?r?kime, kaip dabar mane ignoruos, pone ?aiversai.

Gr?žau prie stalo ? kit? viet?, greta Benedikto, s?sdamasi subtiliai pasukau k?d?, kad jis – bet niekas kitas – mane puikiai matyt?, kai pažvelgs tiesiai ? mano pus?. Sant?riai sukryžiauvau kojas ir pasistengiau nesišypsoti, kai jis dirstel?jo pasteb?j?s judes?, ir tuojuo nususuko tarsis stengdamasis neži?r?ti.

Aš neskub?jau. Palaukiau, kol vienas jo kolega ims monotoniškai kalb?ti apie hibridines schemas, ir tada surengiau mažut? pasirodym? – sujud?jau k?d?je. Tyliai atsidusau, kad niekas kitas, tik Benediktas suprast?, k? darau, ir kilstel?jau p?d?, batelio kulniuku atsir?miau ? priekin? k?d?s skersinuk?, kad kelis pakilt? aukš?iau, kojos truput? prasisk?st?, sijonas prasiskleist?.

Akies kampeliu ma?iau, kaip pasisuko Benedikto galva, gird?jau, kaip jis šiurkš?iai ?kv?p? aiškiai pasteb?j?s mano atsitiktin? nekuklum?. Dabar buvau lyg parodoje, tod?l gr?žtel?jau galv?, ir m?s? akys pagaliau susitiko – jo žvilgsnyje pama?iau kaip tik tai, ko laukiau nuo tos akimirkos, kai jis negal?jo atpl?šti nuo man?s aki? vonioje.

Aistr?.

Ne. Nuožm? troškim?.

Man nesp?jus nusišypsoti Benediktas nususuko ir lyg niekur nieko uždav? kolegai klausim?.

Tarsis aš neegzistuo?iau.

Jis v?l mane ignoravo.

Mane užliejo nusivylimas, nuk?liau p?d? nuo k?d?s ir v?l sukryžiauvau kojas pasiryžusi išlaikyti bejausm? veid?, jei kartais jis ? mane paži?r?t?. Neišsiduosiu Benediktui ?aiversui, kaip smarkiai jis mane ?skaudino nekreipdamas d?mesio.

Pasitarimas, panašu, t?s?si dar por? valand? – nors, kaip rod? mano laikrodis, ? kur? paži?r?jau jam pasibaigus, užtruko vos aštuoniolika minu?i?. Aštuoniolika skausmo kupin? žudan?i? minu?i?.

Kai tik Benediktas leido, visi atsistojo, aš pasi?miau planšet? ir parker?, pakilau nuo k?d?s, pasidailinau sijon?.

– Maja, eik su manimi. Noriu tave pamatyti savo kabinete. Tu?tuojau.

Paskutinis žodis buvo pasakytas su tokiu ?karš?iu, kad man nekilo abejoni?. Teliko sužinoti, koki? tiksliai bausm? jis turi omenyje.

Apie tai galvodama susierzinusi virpan?iomis kojomis sekiau jam iš paskos, o dr?gnas karštis pl?do tarp šlaun?. Gird?jau, kaip Benediktas paliep? sekretorei jo netrukdyti.

Dreban?ia ranka uždariau paskui save duris ir atsisukau ? j? tankiai alsuodama, bet aukštai pakelta galva.

Tikrai *neleisiu* šiam vaikinui jaustis pranašesniau už mane.